

ישראלי לכבוד רב. מנחם בגין, האיש הי מסמל בעיני צרפת את מלחמת-המחרת נגד הבריטים, הומוג לנאום בכנסת הצר פתית. הוא הפך למנהיג הציוני הראשון שתבע בגלוי ברית כללית עם צרפת. קרא בגין: "לא על צרפת להילחם למען ישראל, לא על ישראל להילחם למען צר פת. צרפת וישראל יכולות וחייבות לעמוד יחד, ואם יהיה צורך בכך: להילחם יחד!" כעבור ימים מעטים שב בגין לישראל, חזר על אותה הגימה בנאומו הגדול בוועידת מפלגתו בתל-אביב. אף שלא היה פער רב בין דעותיו לבין דעותיה של ממשלת יש-ראל בענין זה, הרי דבר אחד היה ברור: מנהיג תנועת-החרות החליט לחזור, כמו בימי המחרת, לניהול מדיניות-חזון עצמאית.

**מפלגות
קופה משותפת**

באוהלי הפיקוד של התנועה הציונית שררה מתיתות. הפעם לא באה הסכנה מן השולטאן של מארוקו או ממזכיר המפלגה הקומוניסטית הסובייטית. הסכנה היתה הר-בה יותר חמורה, והיא נגעה בציפור הנפש: המגבית היהודית המאוחדת. המגבית היא בסיס המשטר הציוני כי עולם ובארץ. באמצעותה מטיל המשטר הקיים את מרותו על כל המפלגות, כולל מפלגות האופוזיציה. כי כולן, מחרות ועד מפ"ם, מקבלות את חלקן בכספי המגבית, משתמשות בו כדי לממן את רכישת אוהדי-הן ובוחריהן בישראל. **עטיני הפרה.** אולם לא כל המפלגות נהנות מכספי המגבית במידה שווה. כך מקבלת מפ"א קרוב למליון דולאר לשנה. הציונים הכלליים והפרוגרסיביים ביחד מקבלים 800 אלף דולאר, בעוד שתנועות-החרות יצאה מקופחת — היא קיבלה רק 90 אלף דולאר לשנה. היה טבעי שתנועה מלחמתית כמו חרות לא תשלים בהקצבה זעומה כזאת מן הכיס המשותף של המשטר. לכן יצאה לפעולת

קרובן-שבין פרוינד
איש בחזית השניה

תגמול: היא פתחה במגבית נפרדת משלה בדרום-אפריקה. התוצאה היתה מפתיעה אפילו לבעליה: המגבית הכניסה חצי מליון ל"י.

עתה היה הכל מוכן להתקפת-מחץ כי אמריקה עצמה, שליחי תנועת-החרות נשלחו לאמריקה הדרומית, אחד העטינים העיקריים של פרת המגבית, שעה שמנחם בגין עצמו התכוונן למסע באמריקה הצפונית.

עתה נחרד גם הנשיא הציוני, נחום גולד-מן, מתרדמתו. הוא פעל נמרצות. גם מפא"י שוכנעה להסכים לפשרה. ההסכם המשוער: ההקצבה של כלפי המגבית למפלגת הי-אופוזיציה החזקה ביותר בישראל תוגדל מ-90 אלף ל-350 עד 400 אלף דולאר לשנה.

דת

קרבו ליד המחסום

השקט חזר להרי חברון, קול היריות נדם. אך בחזית השניה של ישראל, המשיכו ל-הרהר קולות הקרב במלוא עוצמתם. היתה זו החזית הדתית.

● בירושלים, התפרצה קבוצת חרדים לדירתו של בצלאל זרבי, תקפה אותו ושבו-רה את רהיטיו, בטענה כי באה להענישו על שפתח את מקלט הרדיו שלו בשבת — דבר שאינו אסור לפי דיני ישראל.

למחרת קיבלו תריסר תושבים ברחבי הי-בירה הודעות טלפוניות כי גורל דומה מי-

העם

האריה והצרצר

במשך כמה שעות נשמע בשבוע שעבר קולו הגברי של החייל הקרבי העברי. כסור פת-רעמים ריחף הקול מעל להרי חברון, היהוד בביירות העולם. למחרת היום נדם הקול, ובמקומו שוב בא קולו הילדותי של משרד-החזן הישראלי. מאזיני קול-ישראל למודי-הסבלנות נאלצו שוב להאזין להודעות ארוכות, בעלי רמת-ויכוח של כיתה ב'. אחרי קול האריה, נשמע קול הצרצר.

אולם בחדרי חדרים, במקום שמתגבשות ההחלטות, היו הדיונים רציניים הרבה יו-תר. מזה חודשים רבים לא היתה האווירה כל כך מדוכאת. ההתמוטטות הקרובה ביר-דן, הסיכוי של פשרה בסואץ על חשבון ישראל, הטילו שוב צל קודר על הישיבות. היה זה צל המלחמה.

מחליט המחליט אחרון. בהתקד-רות חדשה זו, פעלו שיקולים גדולים וקטי-נים בצרכוביה. אחד מהם היה שנוי יחסו של דוד בן-גוריון לדאג האמרישילד. כי ששה מוזכר האו"ם בישראל, נרקמו ר-חסים אישיים הדוקים מאד בינו לבין ביגני, שהוקסם על-ידי האישי. אולם הגינוי הי-חריף של פעולת חוסאן על-ידי האמרישילד, למרות תועבת רמת-רחל, נראה בעיני ביגני כמעשה של בגידה אישית. הוא הריץ למוד-כיר הכללי מכתב חריף מאד, בו ביצבצה התרעומת האישית מכל שורה.

היה זה רק פרט אחד. חשובה יותר היתה ההרגשה הגוברת והולכת שהקפאון המוחי-לט של משרד-החזן בשאלת הסואץ, יחד עם פעולות התגמול המקוטעות, אינם יכרי-לים להביא לשום פתרון של ממש. הסבי-נות החלה פוקעת, וכאשר פוקעת הסבי-לנות, ממששת האצבע את ההדק.

אולם כמו תמיד בישראל, אירונה הדרך להחלטה. אין שום הסכמה בין שותפי הי-קואליציה על הקו המדיני והבטחוני, ואין הסכמה כזאת גם בצמרת מפא"י עצמה. עסקני מפא"י, שעוד לפני חודשים שמעו את ביגני בוועיתם מייסר במלים חריפות ביותר את חברי מפלגתו הצעירים, הדוגלים במלחמה מונעת, לא האמינו כי גם דעתו התקיפה הנוכחית של ביגני תהיה דעתו הי-אחרונה בשנת 1956.

מדיניות

גנרדוד וצלכ-לורדיין

בשמי מלחמת-העולם השניה דרכו שני סמלים, שהתמזגו לברית אחת: מגן-דוד הציוני וצלכ-לורדיין של צרפת החופשית. לא היתה זאת ברית של אהבה הדדית, אלא של איבה משותפת. תחילה היתה זאת הי-שנאה לבריטניה, שגרשה את צרפת מטוריה וביקשה לגרש את הציונות מארץ-ישראל. אחר-כך היתה זאת השנאה המשותפת לתנו-עה הלאומית הערבית, שפעמה בממשלת ישראל ובממשלת פאריס כאחת.

בימי מלחמת המחרת, באה אספקת נשק וכסף מצרפת. מאו קום המדינה תרמה צר-פת תרומה מכרעת לחימוש המדינה. החש-בון היה מציאוי וצונן: כל חייל ישראלי הנהרג בגבול ירדן, חוסף חיי חייל צרפתי באלג'יריה. לחץ בגירות חברון מכריח את מצרים להקדיש חלק מרצה לנעשה בירדן, להקטין את כמות המרץ שהיא מקדישה לצפון-אפריקה.

בצורה פשוטה ביותר מתגלה הדבר בשי-דורי התחנות הערביות. ביום של תקרית בגבול הישראלי עומדת ההסתה האנטי-יש-ראלית בראש מהדורת החדשות של כל תח-נה ערבית, ממילא דוחקת את ההסתה הי-אנטי-צרפתית לסוף החדשות.***

"להילחם יחד!" החודש זכה מנהיג

● בניגוד לכמה מיועציו, שאחד מהם כינה את האמרישילד בפומבי כ"שליח הי-צביעות המתנכרת".

** צלב גבוה, בעל שני קוים מאוזנים במקום אחד.

***ירדני פאריס בשידוריו הערביים, משתדל אף הוא בכל כוחו להסיח את איבת הערבים מאלג'יריה לישראל. בימים האחרונים קבע קריין רדיו פאריס בערבית כי בעית הערבים היא בעית ישראל ולא בעית תעלת-סואץ, כי יש להיזהר מפני גמאל עבד אל-נאצר מפני שהוא היחיד מבין מנהיגי ערב הי-רוצה בשלום עם ישראל, וכי אסור לערבים להתפתות לרוסים, הרוצים לפתוח את הי-תעלה גם בפני אוניות ישראליות.

הקץ לשומן!

ללא תרגילים, ללא מאמץ
מכונות פלא חשמליות
מעטה גם לגברים
כהנהלת רפאל הלפרין

"טרקלין ונוס"

תל-אביב
רחוב דיינס 5, טלפון 23104
חיפה
הר הכרמל, ככר המגדל 10
(ליד מגדל המים) טלפון 82688
ירושלים
בנין קולנוע ציון, טלפון 4705
תחת השגחה רפואית מעולה

**דן קלוב - גליון דן
דעת העיתונות**

**האחים ניקולאס
וויקי אלוורז**

מעריב

...הופעתם של צמד האחים ניקולאס במועדון "דן" היא ההופעה הקאבארטית השלמה ביותר שראינו כאן בשנים האחרונות... ויקי אלוורז מצטינת בהתעמלות בטן משוכללת ביותר...

ידיעות אחרונות

...האחים ניקולאס, הכושים האמריקאיים, הם וירטואוזים בריי-קוד ה"טאפ". הופעתם היא אחת המוצלחות ביותר שראינו אי פעם במועדוני הלילה בישראל...

...הרקדנית הדרום אמריקאית ויקי אלוורז, שלבושה מצומצם ביותר, מצטיינת בעיקר בנענועי בטן ועוד למטה מזה...

Echo d'Israel
Les Frères Nicholas . . . artistes nègres de réputation internationale . . . des spectacles de variétés de grande classe . . . un grand succès . . .

הצגת הקאבארט המוצלחת ביותר שנראתה אי פעם בישראל.

רק עוד ימים ספורים.

ביום ד', 10 לאוקטובר הצגה מיוחדת אחרי-הצהרים ותה ריקודים לשעה 5.

טפה ועוגה - ל"י יחיד ונולד ע"ס

ד"ר דגון אומר:

קריאות התפעלות באחריות רוצה את בקריאות התפע-לות של כל בני הבית בארוחה הבאה? כן. כן, אין לך מה ל-התבייש בזה, זוהי חולשה אנו-שית רגילה.

ובכן, הגישי להם דגיים אפוי בטחינה. וכך תעשי: המליחי קילו דגיים, טבלי ב-2 כפות קמח, טגני בשמן חם עד שיש-חימו. קחי בצל, חתכי לפרוסות וטגני. שימי את הבצל בסיר שטוח, סדרי מלמעלה באופן צפוף את הדגים, צקי עליהם 3-2 כפות טחינה עם מיץ לי-מון, קצת מים, פלפל ופטרו-זלינון קצוץ מפורז מלמעלה. אפי בתנור עד שהמאכל יש-חיים.

יו-הו! איזה מאכל נפלא!

בתיאבון.

דגיים לכולם

